

فراخوان اقدام فوری

بعضی از روزنامه نگاران آزاد شده اند، بعضی هنوز در زندان هستند

مازیار بهاری و محمد قوچانی به ترتیب در روزهای 17 و 29 اکتبر به قید وثیقه آزاد شدند. حداقل سه روزنامه نگار دیگر هنوز در زندان اوین در بازداشت و در خطر اذیت و آزار به سر می برند. آنها زندانیان وجدانی هستند.

محمد قوچانی، سردبیر روزنامه اعتماد ملی، دو ماه پس از تامین وثیقه به مبلغ یک میلیارد ریال (تقریباً 100000 دلار)، 29 اکتبر شب هنگام آزاد شد. **مازیار بهاری**، خبرنگار کانادایی - ایرانی مجله نیوزویک، با وثیقه 3 میلیارد ریال آزاد شد. او سه روز بعد اجازه یافت ایران را ترک کند و به موقع برای تولد اولین فرزندش در انگلستان باشد.

بهمن احمدی امویی، همسر روزنامه نگار ژیل بنی یعقوب (که روز 19 آگوست آزاد شد) بدون تفهیم اتهام از زمان دستگیری در روز 20 ژوئن در بازداشت به سر برده است. **سعید لیلاز**، نویسنده روزنامه سرمایه، با وجود این که قبلاً وثیقه ای به مبلغ دو میلیارد ریال برای او تعیین شده بود، در روز 23 سپتامبر برای اعتراض به تمدید دوماهه حکم بازداشت خود در شعبه 28 دادگاه انقلاب حضور یافت. به رغم حکم دادگاه برای انتقال او به بند عمومی، او هنوز در سلول انفرادی به سر می برد. به او اجازه داده اند در روز تولدش در روز اول اکتبر به خانواده اش تلفن کند و همسر او نیز روز 5 اکتبر دیدار کوتاهی با او در زندان داشت. **کیوان صمیمی بهبهانی**، سردبیر مجله توقیف شده نامه، در بند 209 زندان اوین در بازداشت انفرادی به سر می برد. او در طی ملاقات با خانواده اش در ماه آگوست گفت که به شدت کتک خورده و به مداوای پزشکی در بهداری زندان نیاز پیدا کرده است. اکنون معلوم شده که روح الله شهسواری در روز 25 ژوئن آزاد شده است.

لطفاً فوراً نامه هایی به فارسی، انگلیسی، فرانسوی، عربی یا به زبان خودتان بفرستید و:

- از آزادی محمد قوچانی و مازیار بهاری استقبال کنید و خواهان جزئیات اتهام های احتمالی آنها بشوید؛
- از مقامات بخواهید بهمن احمدی امویی، سعید لیلاز و کیوان صمیمی بهبهانی را فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنند، زیرا آنها صرفاً به خاطر به کارگیری مسالمت آمیز حق آزادی بیان خود در بازداشت به سر می برند؛
- از مقامات تضمین بخواهید که آنها شکنجه نشوند یا مورد اذیت و آزارهای دیگر قرار نگیرند، گزارش های شکنجه و اذیت و آزارهای دیگر مورد تحقیق قرار گیرد و تمام مسئولان مربوطه در محاکمه عادلانه به دست عدالت سپرده شوند.

لطفاً نامه ها را پیش از 8 دسامبر 2009 به مقامات زیر بفرستید:

رونوشت برای:
رئیس انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران
رجبعلی مزرعی
شماره 87، خیابان هفتم، خیابان کیکانیان
بلوار کشاورز، تهران، جمهوری اسلامی ایران
فکس: +98 21 896 35 39
پست الکترونیکی: generalsecretary@aoij.org
عنوان: آقای مزرعی گرامی

رئیس قوه قضاییه
آیت الله صادق لاریجانی
حوزه ریاست قوه قضاییه
خیابان پاسنور، خیابان ولی عصر، پایین تر از سه راه
جمهوری، تهران کد پستی 1316814737، جمهوری
اسلامی ایران
پست الکترونیکی از طریق تارنمای
<http://www.dadiran.ir/tabid/81/Default.aspx>
عنوان: عالی جناب آقای

رهبر جمهوری اسلامی ایران
آیت الله سید علی خامنه ای
دفتر مقام رهبری
خیابان جمهوری اسلامی، خیابان
شهید کشور دوست، تهران،
جمهوری اسلامی ایران
پست الکترونیکی:
info_leader@leader.ir
از طریق تارنمای: (انگلیسی)
<http://www.leader.ir/langs/en/index.php?p=letter>
(فارسی)
<http://www.leader.ir/langs/fa/index.php?p=letter>

و رونوشت هایی برای نمایندگان دیپلماتیک ایران در کشور خودتان بفرستید. در صورتی که بخواهید پس از تاریخ بالا نامه بفرستید، از دفتر عفو بین الملل بخش خودتان سوال کنید. این سومین باری است که فراخوان اقدام فوری (MDE 13/062/2009) 171/09

اطلاعات بیشتر

بهمن احمدی امویی پس از 65 روز بازداشت در سلول انفرادی در اواخر آگوست به سلولی به اندازه 3/5 متر مربع در بند 209 زندان منتقل شد که به همراه دو بازداشتی دیگر در آن به سر می برد. وکیل او موفق به دیدار با او یا مطالعه پرونده اش نشده است. شعبه 2 دادگاه انقلاب در ابتدای اکتبر تایید کرده که مشغول تحقیقات از او هستند، اما از آنجا که تحقیقات ناکامل است، به وکیل او اجازه مطالعه پرونده را نداده اند. بهمن احمدی امویی سه بار اجازه یافته با خانواده اش ملاقات کند.

به بازداشتیان بند 209 تنها سه بار در هفته و هر بار حداکثر 20 دقیقه اجازه استفاده از هواخوری داده می شود. دسترسی آنها به توالت و دوش محدود است: تنها می توانند چهار بار در روز در زمان های معین به توالت بروند. در نتیجه بسیاری از آنها به عفونت کلیه و مثانه دچار شده اند. دسترسی آنها به مداوای پزشکی محدود است و ظاهراً به منظور افزایش فشار بر بازداشتیان گاهی مراقبت بهداشتی نیز از آنها دریغ می شود.

از روز 13 ژوئن که پیروزی رئیس جمهور احمدی نژاد در انتخابات روز پیش از آن اعلام شد، صدها هزار نفر از ایرانیان در تظاهرات توده ای و عموماً مسالمت آمیز شرکت و با نتیجه انتخابات مخالفت کردند. مقامات ایرانی به سرعت محدودیت های شدیدی بر آزادی بیان، تشکل و تجمع برقرار کردند و سیستم های مخابراتی و اینترنت به شدت مختل شد. نشریات ایرانی از انتشار اطلاعات در باره ناآرامی سراسری منع شدند و روزنامه نگاران خارجی از حضور در خیابان ها ممنوع شدند، ویزای آنها تمدید نشد و برخی از خبرنگاران خارجی دستگیر یا از کشور اخراج گردیدند. در حدود 20 تن از روزنامه نگاران که پس از انتخابات مورد مناقشه ریاست جمهوری روز 12 ژوئن دستگیر شده اند، گویا هنوز در بازداشت یا زندان به سر می برند.

در واکنش به اعتراض های توده ای، نیروهای امنیتی، به ویژه نیروی شبه نظامی بسیج، در سطحی گسترده مورد استفاده قرار گرفتند. حداقل 4000 نفر را در طی سه - چهار هفته بعد از انتخابات 12 ژوئن دستگیر کردند. این عده شامل شخصیت های برجسته سیاسی نزدیک به یکی از دو نامزد ریاست جمهوری میر حسین موسوی یا مهدی کروبی یا رئیس جمهور سابق خاتمی که از مبارزه انتخاباتی میرحسین موسوی حمایت کرد، هستند. برخی از مدافعان حقوق بشر و روزنامه نگاران نیز بازداشت شده اند. آنها از داشتن وکیل محروم بوده اند، اما عموماً با خانواده هایشان ملاقات کرده اند. دستگیری پراکنده دیگران، از جمله دانشجویانی که از زمان شروع سال تحصیلی تازه در سپتامبر به اعتراض در دانشگاه ها ادامه داده اند، ادامه داشته است.

نیروهای امنیتی از زور مفرط استفاده کرده اند و ده ها نفر را کشته و صدها نفر دیگر را زخمی کرده اند. برخی دیگر بعداً در اثر جراحات درگذشته اند. بعضی نیز در اثر شکنجه در زندان زخمی شده و درگذشته اند.

محاکمه های دسته جمعی صدها نفر که از 4 آگوست 2009 شروع شده، از جمله محاکمه ای که در روز 25 آگوست برگزار شد، به شدت ناعادلانه بوده است. از بازداشتیان در حال «اعتراف» به اتهامات مبهمی که غالباً جرائم مشخص کیفری نیستند، فیلم گرفته اند. دادگاه این «اعترافات» را که آشکاراً زیر فشار کسب شده پذیرفته است. از بعضی از افراد تحت محاکمه در حال «اعترافات» مشابه فیلم برداری شده و پیش از محاکمه آنها از تلویزیون پخش شده است. حداقل چهار نفر به مرگ محکوم شده اند و ممکن است اعدام شوند. گفته می شود ده ها نفر به احکام زندان محکوم شده اند، از جمله حداقل یک نفر که به 15 سال حبس محکوم شده است.

مقامات ایرانی ادعاهای شکنجه و بدرفتاری با بعضی از بازداشتیان را در پی اعتراض های پس از انتخابات و وقوع تعدی ها در حداقل یک بازداشتگاه یعنی کهریزک در خارج از تهران را تایید کرده اند. مقام رهبری آیت الله علی خامنه ای پس از آن دستور تعطیلی این مرکز را صادر کرد. دوازده مامور نیروی انتظامی و یک قاضی که در انتقال بازداشتیان به کهریزک شرکت داشته اند، به خاطر نقش شان در تعدی ها با محاکمه روبرو هستند. روز 9 سپتامبر 2009، فرهاد تجری، عضو کمیسیون ویژه مجلس برای رسیدگی به حوادث پس از انتخابات به خبرگزاری فارس گفت که «در آینده نزدیک دادگاه رسیدگی به تخلفات متهمان پرونده کهریزک برگزار خواهد شد.»

در روز 7 سپتامبر مسئولان امنیتی ایران دفاتر کمیته ای را بستند که مهدی کروبی و میر حسین موسوی مشترکاً تشکیل داده بودند. شهادت هایی که کمیته در باره تعدی به معترضان و بازداشتیان در طی تظاهرات مختلف در پی انتخابات ریاست جمهوری گردآوری کرده بود، ضبط و توقیف شد. عفو بین الملل ابراز نگرانی کرده است که ضبط این شهادت ها اشخاصی را که شهادت داده اند در خطر انتقام جویی نیروهای امنیتی قرار می دهد (نگاه کنید به: <http://www.amnesty.org/en/news-and-updates/iranian-rape-and-torture-victims-renewed-risk-20090910>)

